

مطبوعه در مقام القای شبه-ه برائید و ضغفاء از برادران اسلامی را همراه

سازید!

(مکتوب - تو ضیح مهم)

می بینم بعض از محترمین مسلمین از عنوان ﴿ دعوت اسلامی ﴾ وحشت دارند و بسبب بروز و طلوع این نام مبارک فام متأثر هستند و میفرمایند ﴿ مگر ما هنوز مسلمان نشده ایم که تازه دعوت باسلام میشود ﴾ خوبست این اشتباه در ترجمه لفظی بر طرف شود و دانسته شود که دعوت اسلامی یعنی دعوت از طرف اسلام چه که بآء اسلامی بآء نسبت نامیده میشود پس این دعوت منسوب باسلام است که نسبت باشخاص خارج از این مذهب همان معنای دعوت بسوی اسلام است و نسبت بمسلمین دعوت بسوی مزایا و دقایق اسلام است علاوه نظر ببقاء این دین حنیف دعوت آن نیز باقی است ببقاء آن - زیرا آنچه در این نامه مقدس مطالعه میشود تمام در تحت آیات قرآنی و اخبار است - پاینده باد این دعوت اسلامی آمین

(الاحقر خادم المسلمین) ...

متمنی هستم در آئیه مقالات و مکتوبات وارده مزین بآء ضغفاء صاحبان آن باشد ﴿ واحدی ﴾

﴿ حضرت عیسی مسیح (ع) ﴾

پس از آنیکه حضرت مسیح با آسمان عمر و ج فرمود و آن انقلاب و ظلمت بر طرف شد - اختلافات چندی در میان قوم تولید شد ﴿ وان الذین اختلفوا فیه لفي شك منه مالهم به من علم الا اتباع الظن و ما قتلوه یقیناً بل رفعه الله

الیه و کان الله عزیزاً حکیماً* در نتیجه جماعتی را اعتقاد بر آن شد که حضرت مسیح فرزند خداست - و عده بواسطه مشاهده آیات و معجزات محیره العقول در باره حضرت مسیح غلو نموده اورا بمرتبه خداوندی شناخته (قالوا ان الله هو المسيح ابن مریم)!! و جماعتی قائل به تثلیث شدند و اقایم ثلاثه (یعنی اب و ابن و روح القدس) را خداوند خویش پنداشتند و منشأ این اختلافات تعبیراتی بود که در بعضی اوان از آنحضرت اصغامی نمودند چنانچه گاهی از خداوند تعبیر به پدر آسمانی فرمود و گاهی از خود تعبیر بفرزند انسان کرده و غیر ذلك و چون درك معنا و مراد حضرت مسیح را از اینکلمات ننموده این اقاویل را تعقیب نمودند و خداوند را [دیوس] و مسیح را (فیلس) نامیدند و اعتقادات خود را بر ۱۴ جمله قرار دادند که هفت از آنها مخصوص دیوس است - ۱ - اقرار باینکه دیوس قادر مطلق است - ۲ - اقرار باینکه او پدر است - ۳ - اقرار باینکه او پسر است!! - ۴ - اقرار باینکه او روح پاک است - ۵ - اقرار باینکه او خالق است - ۶ - اقرار باینکه او بخشنده بهشت است - ۷ - ایمان باینکه او سلامتی دهنده است و هفت جمله دیگر مخصوص بفیلس است - ۱ - اقرار باینکه او فرزند خداوند است و از قدرت روح القدس در رحم مریم قرار گرفت - ۲ - اقرار باینکه حضرت مریم در موقع ولادت آنحضرت با کوه و دوشیزه بود - ۳ - ایمان باینکه او را بدار زدند و بگرد و جسد او را بنجاک سپردند - ۴ ایمان باینکه فرود آمد بجاهای پست (۱) و بیرون آورد با خود اولیاء پیشین را که منتظر آمدن او (۱) عقیده این فرقه این است که در زیر زمین چهار مکان است که دو زخ عبارت از آنست پست ترین از آنها مسکن شیاطین و گناه کاران بزرگ است و ما فوق آن طبقه مسکن اهل بهشت است که برای پاک شدن از گناه آنها را بآن مکان میبرند و بعد از تصفیه منتقل به بهشت

بودند - ۵ - ایمان باینکه روز سویم زنده شدو بر خواست - ۶ - ایمان به اینکه بآسمان رفت و بدست راست پدر خود خداوند نشست - ۷ - ایمان باینکه در آخر الزمان از آسمان فرود خواهد آمد و بین مردگان و زندگان (یعنی نیکو کاران و بدکاران) حکم خواهد فرمود

بالجمله پس از غیبت آنحضرت از سر دار در کوه جلیل (که در ساحل بحر شام واقع است) با حواریین خویش ملاقات فرمود و کلمات چندی بآنها فرمود تا اینکه فرمود قوم من متفرق میشوند بهفتاد دو فرقه و یک فرقه آنها فقط نجات و سعادت ابدی را استقبال مینمایند * منهم امة مقتصده و کثیر منهم ساء ما کانو يعملون * و آن فرقه کسانی هستند که ایمان [بمحمد عربی (ص)] آورند من نیز آنگاه که قائم از آل محمد (ص) ظهور فرماید بزمین خواهم آمد و با او ایمان خواهم داشت

((خاتمه))

اقرار به نبوت حضرت مسیح و سایر پیامبران عظام از روی آنچه قرآن و اخبار امامیه بمانشان میدهد از ارکان عقاید دینی ما محسوب است - منتهی - فرق است بین ایمان و اعتقاد ما بآنحضرت و ایمان و اعتقاد مسیحیون و امتیاز بین میشوند و ما فوق آن طبقه محل اطفال نا بالغ است و عذابی در آن طبقه نیست غیر از محرومی از قرب خداوندی و طبقه فوقانی محل ابراهیم خلیل است و چنین معتقدند که ارواح انبیاء و اولیا در آنجا بودند و انتظار حضرت مسیح را میکردند چون آنحضرت را بدار زدند و بعد بخاک سپردند بآنجا رفت و بعد از سه روز که از مزار مردگان بر خواست ارواح پاکان را با خود بیرون آورد و بآسمان برد - این است مراد از اعتقاد چهارم آنها در باره فیلس -

این دو عقیده و احراز طریقه صواب بسته است باستنباط قلوب صافیه و اذهان خالیه از عناد و لجاج و از خداوند میطلبیم صلاح و سداد را [فانه خیزه معین] و ما حاصل عقیده خود را در باره حضرت مسیح (ع) مفاد این کریمه مبارکه میدانیم سوره [۳۴] آیه [۵۹] * ان هو الی عبدنا نعمنا علیه و جعلناه مثلاً لِبَنی اسرائیل *

(مدنیة اسلام)

اسلام همان یگانه دین و آراسته قوانینی است که در کمتر زمانی از پست ترین نقاط عالم (از حیث مقتضیات طبیعی) در جاهلترین و وحشی ترین مخلوق رأیت انعقاد افراشت و چنان دایره حقانیتش احاطه با اصول معارف و تکمیل اخلاق و نهذب آن نمود که در زمان قلبی بساده ترین صورت و موثرترین کیفیتی جمیع انصافات حسنه و اخلاق فاضله و درجات علمی و نکات فلسفی را در افراد جامعه خود بجای آن طباع خشنه و اخلاق سپیده و عادات و حشیانه استوار نمود که عواطف عقول حکماء و فلاسفه را در این تغییر آداب که میتوانش از تغییرات ذاتیه و تبدیلات ماهیه شمرد بطرف خود جلب نمود و در اطراف این مرحله که فی الحقیقه بزرگترین خارق عاداتست معروضشان داشت چنانچه (توماس کار لیل) انگلیسی در مجموع خود متعرض این عظمت شده و فی الحقیقه داد سخنوری را داده

اسلام همان یگانه مذهب و رایگانه مصلحی است که جاهلترین مخلوق را در کمتر زمانی از حوض بربریت باوج سعادت مدنیة رسانید. نه بلکه کشانید - اسلام همان قوه الهیه است که از وسط بیابان لم بزرع و صحرای شن زار در سایر